

Милена Н. Тошић*

Докторанд филолошке-науке

Филолошки факултет

Универзитет у Београду

ФОРМИРАЊЕ И ПОЧЕТАК РАДА КАТЕДРЕ ЗА РУСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

У раду се, на основу личног сећања и прикупљене документарне грађе, говори о формирању и почетку рада Катедре за руски језик и књижевност у Нишу. Осветљен је допринос појединих личности стварању Катедре, први наставни план и програм, кадрoвска структура наставника који су први предали на тој Катедри, број првих уписаних студената и њихови успеси, ваннаставне активности, сарадња са другим сродним катедрама у земљи и свету. На крају је истакнута оправданост постојања и успешност у раду дате Катедре.

Кључне речи: руски језик, отварање славистичке катедре у Нишу, Славистичко друштво Србије, наставни план и програм, професори и сарадници, студенти

1. Увод

„Питање почетка неког процеса у националној култури увек је важно, како због тога што је за представнике новијих поколења поучно да знају када је почело оно што у њихово време траје, утолико више што уз то питање неизбежно иду питања - зашто и како је нешто почело, колики пут је пређен, шта је постигнуто, шта је сачувано и развијено, а шта можда занемарено и заборављено“. (PIPER 2006: 77)

Предлог и иницијативу за овај рад дао је проф. др Предраг Пипер, један од наших најпознатијих српских слависта и лингвиста. Не можемо исказати довољно захвалности његовом доприносу у проучавању граматичке и лексичке семантике у српском, руском, и другим словенским језицима. Велики губитак за целокупну српску науку и културу осетио се одласком професора Предрага Припера 10. септембра 2021. године. Свако ко је имао прилику да на неки начин сарађује са професором, осетио је то као лични губитак. Својим знањем, срдечношћу и љубављу афирмисао је младе студенте славистике да се развијају у исправном правцу, да раде савесно и мудро. Поштовањем, које је несебично исказивао свима, научио нас је да поштујемо и себе и друге, да сачувамо морални компас у данашњем друштву. Сву захвалност за настанак овог рада дугујемо њему. Написан је у његову част. Вечна му памјат.

Имали смо ту привилегију да на мастер и докторским студијама језика на Филолошком факултету у Београду водимо разговоре са професором Предрагом Пипером. У разговорима са студентима који су основне студије руског језика завр-

* milena_tosic88@hotmail.com

шили на нишкој Катедри за руски језик и књижевност, професор је увек показивао снажну заинтересованост за догађаје на нишкој русистичкој катедри, као и за колеге које су тамо предавале. Сваку прилику је користио да пита за проф. Надежду Лаинович Стојановић и њеног супруга Мирољуба Стојановића, са којима је 2000. године сведочио времену почетка и настајања русистичке катедре под првобитним називом „Славистика са балканистиком“. Сматрао је неопходним да русистичка катедра у Нишу има неке његове књиге, што је касније професор Марковић, управник тадашњег департмана, срдечно прихватио. Узајамна сарадња слависта са Београдског и Нишког Универзитета има запажену улогу у развоју нишке Катедре за руски језика и књижевност, и Славистике у целости.

2. Положај руског језика крајем XX века

Последњу декаду XX века обележили су крупни политички преврати и нови геополитички услови. Дошло је до великих распада, те је тадашња југословенска федерација (СФРЈ) распарчана на четири засебне републике и Савезну Републику Југославију, у чијем су саставу биле Србија и Црна Гора. Са друге стране, распадом СССР-а добили смо три словенске државе: Русију, Украјину и Белорусију. Десила се и подела Чехословачке на Чешку и Словачку. У истом периоду долази до укидања Варшавског пакта, што је имало утицаја на међусобне односе њених бивших чланица, ослабила је економска моћ Русије и опао је њен утицај у Европи и свету. (STANKOVIĆ 2008: 100)

У новонасталим геополитичким приликама, тешки услови живота одразили су се и на рад Славистичког друштва Србије, али су га са друге стране подстакли да делује још интензивније, те је оно својом мудрошћу и дипломатичношћу успело да преживи. Осим што је опстало, Друштво је својим залагањем учинило преокрет у правцу развијања институционализације руског језика у Србији. Руски језик је добио већи значај, те је руска култура проширена на већи број појединаца. Године 2000. основана је Руска катедра у Нишу и од тог времена стање руског језика креће да се поправља. Један од основних идеала Друштва била је међусобна повезаност и сарадња. Преко отварања Катедре, рад за ширење руског језика у региону био је део ентузијаста – професора руског језика основних и средњих школа у Нишком округу тог времена, чијим деловањем је Друштво успело да већи број ученика заинтересује за учење поменутог језика.

На основу личног сећања, издвојићемо Гимназију „Светозар Марковић“ у Нишу и са правом поменути професорку која је у периоду формирања Руске катедре у Нишу, као активни члан Славистичког друштва, ентузијастично и посвећено радила на популаризацији руског језика. Имала је невероватног успеха у својим тежњама. Ученици у Гимназији „Светозар Марковић“ имали су прилику да у склопу школе доживе руске традиционалне вечери. Креативност, посвећеност и елан били су битан део њеног рада и тако оплемењени духом сродног руског језика, ученици су по завршетку школе радо уписивали студије руског језика. Имамо податак да је 2007. године, захваљујући залагању професорке Катарине Марјановић, студије руског језика уписало три ученика, од четири колико их је тада учило руски на једном језичком одељењу гимназије.

Очување културних веза са сродним језицима значајно је питање будућности идентитета једног народа. Приближавање руског менталитета и писмености широј средини, чланови Друштва су углавном постизали масовним семинарима одражаваним у Нишу, Ужицу, Пожаревцу, Зрењанину, Новом Саду. (STANKOVIĆ 2008: 119). Активним и планским деловањем, образовањем и покретањем својих чланова, Друштво се трудило да промени не тако завидан положај руског језика у Нишком округу, а од 2000. године, управо отварањем Катедре, креће образовање нових славистичких кадрова, који су до тог времена мањкали. Створени су услови за отварање нових радних места за наставнике руског језика у школама, јер више није фалило кадрова, који би попунили упражњена места, настала одласком наставника у пензију. Раније често је био случај да се одласком професора у пензију, руски језик у тим школама гасио, што је решено образовањем младих кадрова.

3. Разлози за оснивање Катедре за руски језик и књижевност

У претходном поглављу смо делом истакли значај јачања и очувања руске културне баштине једног светског словенског језика, кога данас говори 260 милиона људи, а према најновијим подацима сваки пети држављанин Сједињених Америчких Држава говори на руском. На Филозофском факултету у Нишу је првобитно било речи о стварању могућности за рад Студијске групе за славистику и Студијске групе за балканистику и етнологију. Разлози за оснивање ових студијских група су, као и хитност њихових покретања, били разни.

Словенски свет, као прво окружење нашег народа и неодвојиви део културе, нераздвојни је део историје српског народа. Током целог нашег века тај однос је поприлично губио на снази под утицајем запада и других несловенских народа. Студије славистике допринеле би побољшању те везе, продубљивању знања о језицима и култури словенског света, а самим тим и очувању националног идентитета Срба.

Такође, студије балканистике дале би Нишу оно место које он заслужује, развијајући се у географском средишту Балкана, на самом седишту географских и економских путева. Студије етнологије отвориле би могућност да се културно и историјско искуство етничког окружења Ниша изнесе на светло научне јавности света, посебно пред младе генерације, које силом друштвених прилика са стране, одвано губи духовни ослонац који му нуде ставови, обичаји и веровања српског народа. Према наставним плановима дате Групе обезбеђивала би се квалификованост дипломираних студената за делатност у школама, музејима, библиотекама, архивама, али и у другим институцијама културе и информисања. Већину разлога за оснивање Катедре за руски језик пронашли смо у *Елаборату о организовању Филозофског факултета* (1988: 17).

4. Допринос појединих личности стварању катедре

Последње декаде двадесетог века плански се припремало отварање славистичке катедре на Универзитету у Нишу. Значајне могућности за размену искуства из наставног процеса, млади наставни кадрови, имали су на Скуповима слависта

Србије и на симпозијумима које је Славистичко друштво приређивало. Посебан допринос њиховом стручном образовању дале су публикације Друштва - зборници са симпозијума и часопис *Славистика*, покренут 1997. године. Млади кадрови максимално су користили пружане могућности, укључивали се у рад Друштва и тако стизали афирмацију како у славистичком окружењу, тако и у својим универзитетским срединама, а све је то омогућавало бољитак универзитетске наставе словенских језика (STANKOVIĆ 2008: 121 - 123; 136).

У Друштву се са већом пажњом приступало подршци универзитетске наставе словенских језика у Нишу. Од филолошких група на Филозофском факултету најпре је основана Катедра за англистику. Ова Катедра имала је запажен успех у раду. Услед недостатка русистичких кадрова англисти су по правилу заузимами она места која су остала упражњена пензионисањем русиста, што је један од разлога због чега је заступљеност руског језика у школама Нишког округа опао. За опстанак руског језика у школама неопходно је било школовање нових славистичких кадрова, што је постигнуто отварањем Катедре за славистику. Професори који су иницијативно радили на отварању славистичке катедре били су тадашњи декан Филозофског факултета проф. Веселин Илић и проф. Мирољуб Стојановић. Обојица су били активни чланови Славистичког друштва, те је и Друштво од најранијег почетка било укључено у активности за отварање Катедре. Један од подухвата у правцу пробуђивања интересовања за славистичко наслеђе било је одржавање међународног симпозијума на тему: „Историјски роман код Словена“, који је одржан у Нишу од 11. до 13. новембра 1999. године (STANKOVIĆ 2008: 121 - 123; 136). Организатори симпозијума били су Филозофски факултет у Нишу, Центар за научна истраживања САНУ и Славистичко друштво Србије.

На основу материјалне грађе, коју смо пронашли на предлог проф. Предрага Пипера и проф. Надежде Лаиновић Стојановић, са којима смо обавили разговоре, не смемо заобићи допринос професора Богољуба Станковића већој заступљености руског језика у школама нишког подручја. Највећи допринос професор је дао побољшању квалитета наставе и стварању стручног и научног кадра као предуслова за отварање Студијске групе за славистику на Филозофском факултету у Нишу. Истиче се и његова подршка и непосредни допринос доношењу наставног плана и програма за рад новоосноване групе, али и учествовање на русистичким научним скуповима, конгресима, симпозијумима и округлим столовима, организованим у Нишу.

Потврду о доприносу Богољуба Станковића оснивању Студијске групе за славистику пронашли смо у забележеном говору др Мирољуба Стојановића, једног од оснивача Катедре, чији исказ сматрамо релевантним. Некадашњи управник Студијске групе за српски језик и иницијатор оснивања Групе за славистику на Вечери сећања на проф. Богољуба Станковића, 21. децембра 2011. године на Филозофском факултету у Нишу, рекао је у свом обраћању:

„Када смо на седници Студијске групе за српски језик и књижевност, испуњавајући завет који смо дали у елаборату о њеном оснивању, да ћемо јачати филолошку и филозофску компоненту у профилу Филозофског факултета у Нишу, процењујући да су се стекли основни кадровски услови, предложили оснивање Студијске групе

за славистику и када је деканат, којим је тада руководио агилни декан проф. др Веселин Илић, то је једногласно подржао, Богољуб Станковић је, као ангажовани професор за извођење једног дела наставе руског језика, већ био ту. То је била прва и можда пресудна повољна околност, јер Богољуб је имао велико искуство стечено на функцији продекана Филолошког факултета у Београду, на функцији управника Групе на том факултету и на функцији председника Славистичког друштва Србије. Наша иницијатива није одударала од његове визије развоја славистике и наставе руског језика у Србији, па је на седницама у Београду то безрезервно подржавао. При свему томе треба имати у виду да је и сам био пореклом из наших крајева и да му, као таквом, није било свеједно како ће се тај крај и Филозофски факултет у њему даље развијати. Друга повољна околност била је у томе што су се декан Веселин Илић и професор Станковић познавали одраније, били пријатељи и колеге још у својим студентским данима, па су у пословима које су радили преовладавали конструктиван однос и добра намера. И трећа околност, која је олакшавала решавање организационих и структурних питања оснивања нове групе, била је у томе што је читав посао био поверен иницијатору са сасвим свежим оснивачким искуством- Студијској групи за српски језик и књижевност. Разуме се, овај посао би се тешко привео крају да на челу Факултета није био Веселин Илић, човек са визијом и с неоспорним угледом и ауторитетом у широј средини.“ (LAINOVIĆ 2012: 46, 47)

Професор Мирољуб Стојановић је том приликом истакао значај доласка професора Богољуба Станковића, услед чега је створена могућност учења из прве руке, добијања информација и релевантних појединости које су размењивали са истим, а о којима није било речи у штампи или у фуснотама научних и стручних радова. (LAINOVIĆ 2012: 46, 47) помиње најнепосредније укључивање Богољуба Станковића у отварање Руске групе, за коју је донео готове програме за сваки предмет.

Непосредно након отварања Руске катедре, на седници Управе Славистичког друштва Србије у Београду донесена је одлука да се двојици професора Филозофског факултета из Ниша, Веселину Илићу и Мирољубу Стојановићу за допринос унапређењу славистичке науке и изучавању руског језика у Нишу, доделе повеће почасних чланова друштва које су касније и уручене. (LAINOVIĆ 2012: 46, 47)

У *Извештају о раду* Славистичког друштва Србије 2000. године проф. Богољуб Станковић у „Славистици V” наглашава да без скромности треба истаћи да за отварање и почетак рада нове славистичке катедре значајну улогу има Славистичко друштво Србије, односно његови чланови из подружнице у Нишу. (STANKOVIĆ 2000: 335)

Битно је поменути и важност професора и сарадника који су били на Филозофском факултету у почетку формирања Катедре, као и оних који су дошли како би омогућили њено постојање. На Филозофском факултету смо до 2000. године имали два ванредна професора руског језика, који су у том тренутку радили на нематичним катедрама, и они би чинили костур будуће катедре, без кога отварање Катедре није било могуће. Др Драгољуб Величковић и др Надежда Лаиновић Стојановић – они су преузимањем прешли на новоотворену славистичку катедру, на којој су одређено време вршили функцију управника Катедре. Као кадровска под, јако је била значајна помоћ проф. др Богољуба Станковића, који је пристао да дола-

зи из Београда, и пружи помоћ док Катедра не ојача. Како није било кадра за руску књижевност, Веселин Илић је 1999. године за предмете из књижевности позвао мр Ирину Антанасијевић, која је држала часове руске књижевности на Универзитету у Приштини, обећавајући место на Катедри која ће бити отворена. Мр Ирина Антанасијевић је те године, као расејано лице напустила Косово, прихватила понуду ондашњег декана и прешла у Ниш. Уз све напоре да се Катедра оснује то није било могуће јер није било професора књижевности. Антанасијевић је у том периоду имала звање магистра, због чега је као прелазно решење на самом почетку отворена студијска група Славистика са балканистиком. Било је тешко отворити само русистику, те значајан удео у формирању нове студијске групе имају професори и сарадници који су предавали бугарски и грчки језик, које ћемо поменути у неком од наредних подналова. Сви напори и труд поменутих професора у оснивању Катедре постали су оствариви након доктората из књижевности професорке др Ирине Антанасијевић, 2002. године. Коначно је омогућено отварање Катедре за руски језик и књижевност, те је тада студијска група Славистика са балканистиком добила звање Катедра.

Почетком 2000. године Катедра за славистику најзад је прикључена наставном плану Филозофског факултета у Нишу. Славистичко друштво Србије је организацију предстојећег - Петог међународног симпозијума МАПРЈАЛ-а искористило да подржи новоотворену Катедру, те је за ту прилику позвало нишки Филозофски факултет. Симпозијум свечаног карактера, одржан 1. јуна у Нишу, у целости је био посвећен отварању нове Катедре. Тада су, заслужним Нишким славистима за отварање *Катедре*, професорима Веселину Илићу и Мирољубу Стојановићу уручене повеље почасног члана. Ову повељу је знатно раније добио и Сава Пенчић, који је тада већ био у пензији, али је животом и делом пуно учинио за развој славистике. Један од говорника поменутог скупа био је академик В. Г. Костомаров, председник МАПРАЈЛ-а. Догађај је имао велики одјек не само у универзитетској и широј јавности Ниша, већ и Србије. Политика и Танјут јавили су о промовисању нове славистичке катедре, те издвајамо део изнетих информација у Политици „У великој сали Универзитета у Нишу нову студијску групу, која ће стартовати од наредне академске године, промовисали су пригодним беседама о њеном значају ректор Нишког универзитета проф. др Бранимир Ђорђевић, директор Института за руски језик „Пушкин“ у Москви академик Виталиј Костомаров, председник Славистичког друштва Србије проф. др Богољуб Станковић и декан Филозофског факултета у Нишу проф. др Веселин Илић.” (STANKOVIĆ 2008: 121-123)

За поменути, пети по реду, симпозијум МАПРЈАЛ-а објављен је зборник теза и реферата. Уредник зборника био је Богољуб Станковић, а помоћници Вера Борисенко, Вукосава Ђапа - Иветић, Ксенија Кончаревић и Татјана Јаурова. Зборник броји 85 текстова на руском језику, и између осталог сведочи о једном значајном догађају у српској славистици - отварању Катедре за славистику са балканистиком у Нишу. Закључни текст у Зборнику је реферат (LAINOVIĆ 2000) *Традиција и перспективе сопоставитељног подхода в обучении русскому языку студентов Нишского университета (По поводу открытия Кафедры русского языка)*.

Настава за прву генерацију слависта почела је академске 2000/2001. Одмах је запажено и повећано интересовање за учење руског језика на нефилолошким гру-

пама Филозофског факултета, а такође и на нефилолошким факултетима у Нишу. Уз русистику на Катедри се организованије и интензивније почело са развијањем македонистике и бугаристике. Ниш је добијањем Катедре постао нови перспективни славистички центар, а Славистичко друштво Србије наставиће интензивну сарадњу с њим и у предстојећој етапи свог постојања. (STANKOVIĆ 2008: 121-123)

5. Оснивање Департмана (први наставни план и програм)

На Филозофском факултету смо, уз помоћ секретара у деканату, дошли до *Наставних планова основних студија за новоосноване студијске групе* у саставу факултета, као и до *записника са седнице*, те смо добили значајан увид о току дешавања у том времену на Катедри (2000). На седници Наствано - научног већа Нишког Филозофског факултета која је одржана 19. јула 2000. године, актуелни декан факултета проф. др Веселин Илић је подробно информисао присутне чланове о разлозима за усвајањем наставних планова за новоосноване студијске групе у саставу њиховог факултета. Било је речи о наставним плановима следећих студијских група: СГ за педагогију, СГ за славистику са балканистиком, СГ за филозофију, СГ за ликовне уметности, СГ за примењене уметности, СГ за музичке уметности.

У дугачкој дискусији седнице Наставно-научног већа у вези са овом темом учествовали су: др Вјекослав Бутиган, др Миомир Ивковић, др Драгољуб Величковић, мр Милорад Вељковић, др Владимир Нешић, др Александар Милојевић, др Благоје Нешић, др Ратомир Ристић, др Недељко Богдановић и др Јордана Марковић.

У складу са одлуком Владе Републике Србије, након свеобухватне анализе, разматрања предлога стручних комисија и већа студијских група, мишљења Колегијума Факултета, и гласања чланова Наставно - научног већа, у складу са одредбом чл. 24 - Закона о универзитету и чл. 67. Статута Факултета, Наставно - научно веће Филозофског факултета Универзитета у Нишу одлучило је о усвајању наставних планова за новоосноване студијске групе у саставу Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

Одлука о усвајању наставних планова достављена је Наставно-научном већу Универзитета ради давања сагласности.

”На основу члана 102. тачка 4. Закона о Универзитету (- Службени Гласник РС -, број 20/98) и члана 29. тачка 4. Статута Универзитета у Нишу (- Гласник Универзитета у Нишу -, број 1/98), Наставно - научно веће Универзитета, на седници одржаној 27.07.2000. године, донело је Одлуку бр. 8/0-01-007/00-003, којом је дата сагласност за наставне планове новооснованих студијских група на Филозофском факултету у Нишу, међу којима је била и ова Студијска група под првобитим називом СЛАВИСТИКА СА БАЛКАНИСТИКОМ.” (*Наставни план 2000*)

Основне студије на Студијској групи за славистику са балканистиком имале су за циљ стицање високе стручне спреме за стручни назив: ДИПЛОМИРАНИ ФИЛОЛОГ ЗА РУСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ“. Изражемо део првог *Наставног плана* на Катедри. (*прилог 1*)

Постојала су правила која су студенти основне студијске групе русистике морали да испрате. Придржавање наставног плана и програма било је обавезно. У току студирања студент има задужење да изради по два семинарска рада из руског

језика и руске књижевности. Семинарски рад служио је као услов за испит. Предвиђено је да се настава из руског језика и руске књижевности за другу, трећу и четврту годину изводи на руском језику. Колоквијум је такође био један од услова за излазак на испит, али се не убраја у испите при стицању права на условни упис следеће године. Студент има право да у следећу годину студирања пренесе било која два испита из претходне године, с тим да не може полагати наредни испит, уколико није положио претходни, и то из предмета који у наставном плану имају ознаке I, II, III и IV. Поред наведеног, студенти су у обавези да из предмета Методике наставе руског језика одрже 10 часова у основној школи или 10 часова у средњој школи. Положени практични делови испита признавали су се у наредним испитним роковима, у времену од годину дана.

Група је под називом Славистика са балканистиком постојала непуне две године да би на захтев нових студената била преименована новим *Статуом* од јула 2002. године у Студијску групу Руски језик и књижевност.

6. Кадровска структура наставника и сарадника који су први предавали на Катедри

Издавачка делатност Филозофског факултета, умногоме је помогла у очувању битних података, између осталог сачувала је и детаљну кадровску структуру од почетка оснивања Катедре. Издате су монографије: *Монографија поводом 35 година постојања Филозофског факултета у Нишу* (2006; 116 - 122) и *Монографија Четрдесет година Филозофског факултета у Нишу* (2012; 145 - 151).

Омогућавање наставе на Катедри руског језика не би било могуће без постојања адекватних наставних кадрова, због чега сматрамо да неоспорив удео у почетку рада Катедре такође припада професорима и сарадницима који су били присутни од самог оснивања русистичке студијске групе. Настава на основним студијама Катедре за руски језик почела је 1. октобра 2000. године према донетом *Наставном плану*, који је садржао изучавање руског језика у четворогодишњем трајању, а од балканских језика било је обавезно изучавање грчког (укупно четири семестра – *Прилог 1*) и једног јужнословенског језика према избору, бугарског или македонског (укупно два семестра – *Прилог 1*).

Године 2000. је за управника студијске групе именован проф. др Драгољуб Величковић, који је тада држао предавања из предмета Руски језик I. Асистент у настави за исти предмет тада је била Виолета Џонић. Први професори и сарадници који су изводили наставу били су: проф. др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета у Београду, проф. др Маринко Божовић, редовни професор Филолошког факултета у Косовској Митровици, мр Ирина Антанасијевић, виши лектор Филолошког факултета у Косовској Митровици, Клаудија Тасић, лектор за македонски језик, Атханасиос Бинтас, лектор за грчки језик и Ценка Иванова, лектор за бугарски језик, Викторија Строило, лектор за руски језик.

Преименовањем групе 2002. године долази до промене наставног плана и до пријема у стални радни однос нових наставника и сарадника. Том приликом примљени су - за руски језик проф. др Надежда Лаиновић - Стојановић, која је школске 2002/03. и 2003 /04. била управник студијске групе; за руску књижевност - доц. др Ирина Антанасијевић, лектор Дејан Марковић, мр Живојин Трајковић, виши пре-

давач за руски језик, који је изводио наставу и на осталим групама, Тамара Костић - Пахноглу - предавач за грчки језик, а од страних лектора радили су Михаил Харлицки за руски језик и Џенка Иванова за бугарски језик. У наредним етапама су, поред горе наведених, као лектори страних језика радили и др Христо Бонцолов - за бугарски језик, Михаил Харлицки, мр Зоја Попова, Ана Митрофанова - за руски језик, др Стратигопулос Димостенис - за грчки језик. У својству сарадника у настави ангажовани су за извођење вежби постдипломци русистике Велимир Илић, за руску књижевност, Зорица Миленковић, за руски језик и Методику наставе руског језика.

6.1. Основни подаци о наставницима и сарадницима који су били у сталном радном односу

Др Драгољуб Величковић био је редовни професор на Филозофском факултету у Нишу од 1991. до 30. септембра 2011 године. Предмети русистичке славистике које је држао били су: Фонетика руског језика, Фонологија руског језика, Морфологија руског језика, Методика наставе руског језика, Правопис руског језика.

Драгољуб Величковић рођен је 26.08.1943. године у општини Бујановац, месту под називом Лопардинац. Студије руског језика и књижевности завршио је на Филозофском факултету у Приштини. Специјалистичке студије завршио је 1975. године на Филолошком факултету у Београду, одбравивши специјалистички рад „Интерференција у слагању реченичних делова у руском језику“. Постдипломске студије завршио је 1979. године на Филозофском факултету у Загребу, одбравивши мастер рад „Српске и руске народне пословице - литерарно-теоријски, језичко-стилски, и методичко наставни аспекти“, из области методских наука. Докторску дисертацију „Присуство и функција пословица у укупности усмене народне књижевности и у одабраним делима руских и југословенских писаца“, из области филолошких наука, одбранио је 01.07.1981. године на Филозофском факултету у Загребу. Звање педагошки саветник за руски језик стекао је 1984. године. У звање доцента за предмет Руски језик на Филозофском факултету у Нишу изабран је 28.02.1991. године. У звање ванредног професора за предмете Руски језик I и Руски језик 2, изабран је 20.02.1996. године. Био је продекан за финансије 2001. године. Члан је Славистичког друштва Србије, Друштва за примењену лингвистику Србије и Црне Горе, Друштва за стране језике и књижевност Србије, Фонда – Руска школа, Српског фонда словенске писмености и словенских култура, Међународне комисије за словенску фразеологију МАПРЈАЛ-а у Москви. До сада је објавио 76 радова, од чега два самостална универзитетска уџбеника, два у коауторству, два превода монографија са руског на српски, два превода монографија са српског на руски језик.

Др Надежда Лаиновић-Стојановић била је ванредни професор на Филозофском факултету. Предавала је следеће предмете русистичке лингвистике: Руски језик I, Руски језик II (морфологија именских речи), Руски језик III (глаголски облици, лексикологија, фразеологија и лексикографија), Руски језик IV (синтакса). Проф. Надежда рођена је 28.09.1942. године у Бијелом Пољу. Основну школу, као и три разреда гимназије завршила је на Цетињу, а четврти у Скопљу, у српској гимназији. Студије славистике завршила је на Филозофском факултету у Скопљу. Постдипломске студије, на смеру Примењена лингвистика и методика наставе руског

језика, завршила је на Филолошком факултету у Београду 7. марта 1986. године одбраном магистарске тезе „Партиципске конструкције у научном стилу руског језика у текстовима из електротехнике и њихови еквиваленти у српскохрватском језику“, а на истом Факултету 17. јула 1997. одбранила је и докторску дисертацију „Лингвистичка анализа научног стила руског и српског језика у области електронике“. Од 1968. године радила је као професор руског језика у Учитељској школи и Гимназији „Предраг Костић“ у Пироту, а од оснивања више школе Предагошке академије за образовање васпитача предшколских установа 1973. бирана је у звање предавача руског језика. У звање предавача руског језика на Електронском факултету Универзитета у Нишу изабрана је у фебруару 1976. године, а 1988. за вишег предавача за руски језик на Електронском факултету у Нишу, где је у истом звању остала до 1998. године. У октобру 1998. године изабрана је у звање ванредног професора руског језика на Филозофском факултету у Нишу. Од оснивања Студијске групе Славистика са балканистиком на Филозофском факултету у Нишу, преузимањем је прешла на ову Студијску групу у истом звању. После преименовања ове групе у Студијску групу за руски језик и књижевност изабрана је за њеног управника на две године, од октобра 2002. до октобра 2004. године. У том периоду потписан је „Уговор о сарадњи и усавршавању наставника и студената“ са Државним институтом за руски језик „А. С. Пушкин“ из Москве.

Члан је Управе Славистичког друштва Србије, члан је Удружења научних и стручних преводилаца Србије, председник Секције научних и стручних преводилаца Србије за нишки регион, члан Управе Удружења наставника страних језика на нефилолошком факултетима Србије, члан Друштва за примењену лингвистику Југославије, заменик председника Комисије за културу Универзитета у Нишу, члан Комисије Универзитета у Нишу за међународну сарадњу, секретар Удружења универзитетских наставника и других научних радника Србије (Подружница у Нишу) и организатор културних манифестација при Удружењу, члан Председништва Удружења писаца и књижевних преводилаца Ниша, члан Друштва за примењену лингвистику Србије и Црне Горе и др. Учествовала је са рефератима на међународним и домаћим научним скуповим, објављивала радове у референтним часописима у земљи и иностранству, учествовала је на међународним и домаћим пројектима, има тридесетак година универзитетске наставничке праксе, од чега скоро једну деценију на филолошким групама Филозофског факултета у Нишу.

Почетком 2020. године добила је почасну Повељу Славистичког друштва Србије за животно дело, тј. за укупан научни допринос развоју славистике.

Др Ирина Антанасијевић, рођена је 27. јуна 1965. године у Северодоњецку. Руски је и српски филолог, књижевни критичар, преводилац. Од 2002. године доктор је филолошких наука, а професор од 2004. године. Почасни је доктор Тјуменског универзитета. Такође је специјалиста за руску књижевност, визуелну културу, поезију и фолклор.

Живела је са породицом у Сплиту (СФРЈ). За време рата се у својству избеглице нашла у Приштини, на Косову и Метохији. У почетку је радила као лектор, а затим као професор руске књижевности на Филолошком факултету Приштинског Универзитета. Магистарску тезу „Пејзаж у руској и српској епизици“ одбранила је за

време бомбардовања Југославије, 1999. године. Након потписивања Кумановског споразума, била је принуђена да напусти Приштину, те је јуна 1999. године прешла у град Ниш. Радила је као професор књижевности на Филозофском факултету у Нишу, и наставила је да ради на факултету у Приштини, који је привремено био смештен на територији града Косовске Митровице. Године 2002. одбранила је докторску дисертацију „Поетика ритуалних јадиковки“. Била је иницијатор за отварање Руске катедре у Нишу. На факултету је тада било два професора језика, те је њеним доласком Филозофски факултет у Нишу добио и професора књижевности, чиме је омогућено да се студијска група Славистика са балканистиком преименује и оснује Катедра за руски језик и књижевност. На новооснованој русистичкој катедри у Нишу била је до 2012. године.

Професор је руске књижевности на Филолошком факултету Београдског Универзитета (од 2012. године). Члан уређивачког одбора српског књижено – уметничког часописа „Градина“ (до 2010. године) и универзитетског часописа „Fakta Universitatis“ (до 2010. године). Члан је уређивачког одбора часописа „Славистика“, и члан организационог одбора Друштва слависта у Србији. Посветила је низ студија стваралашту и судбини руских уметника - емиграната који су чинили корене југословенске школе стрипа (Јуриј Лобачов, Константин Кузњецов, Николај Навојев, Иван Шеншин, Алексеј Ранкхнер, Сергеј Соловјов, Владимир Жедрински итд.). Написала је и неколико студија о историји и поетици руског стрипа и две монографије: Руски стрип Краљевине Југославије. Нови сад: Комико, 2014; Руски класици у сликама. Београд, 2015.

Бави се истраживањем симболичког простора културе. Аутор је чланка о култури руске емиграције. Позната је и као аутор руско – српско – руског лексикона. Аутор је антологије савремене руске кратке прозе „На крају виртуелног света“. Први преводилац Дмитрија Горчева на српски језик. За велики допринос промоцији руског језика и руске културе у Србији одликована је Медаљом Пушкина, 24. новембра 2021. годне.

Др Виолета Џонић-Илић је на Филозофском факултету у Нишу, од 1994. године. Од тих година изводила је наставу из следећих предмета русистичке лингвистике: Правопис руског језика, Конфронтациона анализа руског и српског језика, Методика наставе руског језика, Стилистика руског језика, Техника превођења, Психолингвистика, Фонологија руског језика.

Рођена 20.10.1968. године у Лесковцу. Студије руског језика и књижевности завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду. Магистрирала у Новом Саду 2000, године. 2001. године НН Веће Филозофског факултета у Новом Саду прихватило јој је докторску тезу „Лакуна у руском и српском језику“. На Филозофском факултету у Нишу засновала је радни однос 01.09.1994. године у звању предавача за руски језик. Члан је Славистичког друштва Србије, и Друштва за примењену лингвистику Србије и Црне Горе. Бави се морфологијом, дериватологијом и лексикологијом. Редовно учествује на лингвистичким скуповима од националног и међународног значаја. Више пута је боравила у Русији у циљу стручног усавршавања на ГИ „А.С.Пушкин“ и МГУ „М.В.Ломоносова“.

На плану контрастивног истраживања руског и српског језика, израдила је

велики број радова на руском и српском језику са којима је учествовала на бројним научним скуповима у земљи и иностранству. Неки од радови су штампани у познатим часописима како у Србији, тако и ван њених граница.

Др Дејан Марковић, тада виши лектор и доцент, сада изабран у звање редовног професора, рад на Филозофском факултету Универзитета у Нишу отпочео је од 2003. Предмети русистичке лингвистике из којих је тада држао наставу били су: Правопис руског језика, Конфронтациона анализа руског и српског језика, Методика наставе руског језика, Стилистика руског језика, Техника превођења, Психолингвистика, Фонологија руског језика.

Рођен је 27.08.1972. године у Нишу. Гимназију „Бора Станковић“ завршио је 1991. године такође у Нишу. Даље се школовао на Филолошком факултету Московског државног педагошког Универзитета, Одсек за руски језик и књижевност. Студије је завршио у року 1995. године. После студија уписао је магистарске студије на истом одсеку, где је успешно магистрирао 11. јуна 1997. године са магистарском тезом „Повезаност слушања и говорења у почетној настави руског језика у југословенским основним школама“. Стечена на том факултету магистарска диплома на смеру Наука о језику, нострификована је од стране Филолошког факултета у Београду.

Од октобра 2000. године до децембра 2002. године радио је у Русији. Децембра 2002. године враћа се у Србију, и почетком наредне 2003. ангажован је на Филозофском факултету у Нишу, на новоотвореној Катедри за руски језик и књижевност, где је у почетку изводио лекторске вежбе из наставног предмета Руски језик. Прво је биран у звање лектора, а од 17. маја 2006. године изабран је у звање вишег лектора на истој Катедри. Члан је Одбора за стручно усавршавање наставника и професора руског језика Славистичког друштва Србије.

Од 2011. до 01.10.2017. године био је у два наврата управник Департмана за руски језик и књижевност, и то у периоду када је Департман прошао рекредитацију студијског програма основних академских студија и поред тога добио акредитацију за извођење наставе студијског програма - мастер академских студија. Од 14.12.2020. изабран је у звање редовног професора.

Иницијатор је сарадње са иностраним Универзитетима, дао је предлоге за сарадњу, који су касније подржани на Научно-наставном већу Филозофског факултета: за потписивање Уговора о међународној сарадњи са Тулским Државним педагошким Универзитетом, Белгородским државним технолошким Универзитетом, Белгородским државним Универзитетом, Кемеровским државним Универзитетом, Свето-Тихоновским православним Универзитетом из Москве. Са свим наведеним институцијама у данашње време постоји благотворна сарадња.

Предавања по позиву држао је у Руској Федерацији, у Кемерову - Кемеровски државни Универзитет и у Белгороду - Белгородски државни Универзитет. Има више научних радова који су саопштени на различитим међународним научним скуповима, а потом и објављени. Такође је објављивао преводе са руског на српски језик и са српског на руски језик, као и помоћни уџбеник.

7. Број уписаних студената и њихови успеси у току студија

Иако смо у *Монографији Четрдесет година Филозофског факултета у Нишу* (2012; 145) пронашли податак да је прву годину славистичких студија уписало 11 студената, из архива деканата Филозофског факултета у Нишу смо добили другачији податак, те ћемо бити слободни да скенирани списак прикажемо ниже у прилогу у својству сведочанства (*прилог 2*). Првобитно је на прву годину студија уписано 20 студената. Међутим, како студије захтевају већи степен ангажовања, само су неки од њих завршили основне академске студије на датој Катедри у Нишу. Један од студената те прве групе, данас проф. др Велимир Илић, ангажован је за руску књижевност и до данашњих дана ради на истоименом Департману. Професор Илић је првобитно погрешно заведен на списку (*Прилог 2*) као Илић. В. Милан. Од 2017. године је изабран за управника Департмана. Садашњи је председник Подружнице Славистичког друштва Србије за нишки регион и организатор више семинара за усавршавање наставника и професора средњих и основних школа. Активно се бори за побољшање статуса руског језика у нашем образовном систему, посебно на територији југоисточне Србије, са чим у вези је покренуо низ иницијатива и активности, како преко интерних пројеката Филозофског факултета у сарадњи са Мрежом наставника руског језика у Нишу, тако и путем сарадње са релевантним руским и српским институцијама (Руски дом, Россотрудничество, НИС и др). О најактуелнијим проблемима у вези са статусом руског језика у нашем образовном систему и конкретним мерама које је неопходно предузети говорио је на округлом столу Руски језик у Србији данас, одржаном у Руском дому у Београду 14.1.2022. год. (<https://ru.mapryal.org/news/russkij-yazik-v-serbii-predstavlyaem-anons-sbornika>).

Након што смо прегледали базу података Филозофског факултета о уписаним студентима првих 15 година постојања Катедре за руски језик, видели смо да је број уписаних студената из године у годину варирао, а највећу популарност и заинтересованост за руски језик и књижевност Катедра за руски језик је доживела у школској 2013/2014 години. Тада је пријемни полагао 27 кандидата, од чега је 15 њих остварило право на упис, док је осталима преостало да покушају наредне године.

8. Сарадња са другим сродним катедрама у земљи и у свету

Проф. др Дејан Марковић, који је више година био управник на Департману, потврдио нам је успешну међународну научну и стручну сарадњу са Државним Институтом руског језика „А.С. Пушкин“ у Москви, са Великотрновским универзитетом у Бугарској и са Атинским Универзитетом у Грчкој. Резултат ове сарадње је вишеструка размена студената, постдипломаца и гостујућих професора, што је допринело томе да студенти нашег факултета сваке године одлазе на једномесечне течајеве грчког језика у Атини, бугарског језика у Великом Трнову, руског језика у Москви, а студенти из поменутих иностраних градова долазе на усавршавање српског језика код нас, док професори држе предавања по позиву. У припреми је била сарадња и са Тулским Државним педагошким Универзитетом, Кемеровским државним Универзитетом, Свето - Тихоновским православним Универзитетом у Москви,

што је у годинама које су следиле и омогућено уз залагање и иницијативу проф. др Дејана Марковића и подршке тадашњег декана Горана Максимовића. Последњих година развијена је благотворна узајамна сарадња Департмана за руски језик и горе поменутих институција.

Научна сарадња се остварује и са факултетима у нашој средини, заснива се на изради и размени научних универзитетских уџбеника различите намене.

Од оснивања Катедре студенти су упућивани на једномесечне течајеве руског језика путем стипендија Министарства науке и образовања Руске Федерације уз учешће нашег министарства. Студенти су за стипендије аплицирали заједно са катедрама за руски језик и књижевност из Београда и Новог Сада. Први уговор о сарадњи и размени студената, Катедре за руски језик Универзитета у Нишу, потписан је 2011. године са Белгородским Државно-технолошким универзитетом „В.Г. Шухов“.

8.1. Ваннаставне активности Департмана и студената

Департман за руски језик и књижевност у Нишу може се похвалити доношењем традиционалних руских вечери на Филозофски факултет у Нишу, и ангажовањем великог броја студената од прве до четврте године студија у организацији. Певају се руске песме, изводе драмски комади, наступа се у хору, рецитију руски великани. Велики број Нишлија, што рођака, пријатеља и породице учесника, али и људи заинтересованих за несаломиви руски дух, тада посети велику салу Филозофског факултета.

Добра атмосфера је неоспорна, а представљање Департмана на овај начин је шанса да се представе нишким средњошколцима као својим будућим студентима. У припреми ових вечери учествују чак и они најмлађи студенти који су по први пут изговорили руску реч, што публици није приметно. Осим студената са овог департмана, учесници програма често буду и гости са других студијских група и факултета, као и средњошколци, посебно последњих година, када је формат ове манифестације проширен на Недељу руске културе, односно Недељу Департмана за руски језик и књижевност, у оквиру које се неке активности и организују у једној од нишких гимназија.

Наставни кадрови Департмана показују посебну заинтересованост за организацију научних скупова, за учешће на скуповима у земљи и иностранству са рефератима и публиковању радова у реномираним научним часописима. Такође, важно место у научно-стручном раду припада објављивању уџбеничке, природне и методичке литературе за студенте русистике (*електронски извор*).

9. Успешност рада Департмана

Успешност рада Департмана се, поред константног раста броја уписаних студената, огледа и у томе што већински део дипломираних студената наставља стручно усавршавање на постдипомским студијама, док су неки од бивших дипломаца већ ангажовани као сарадници на Департману. За извођење вежби из русистичке лингвистике, првобитно су у својству сарадника у настави ангажовани, сада

већ ванредни професори и доценти, др Јелена Лепојевић, доц. др Маја Вељковић и Ана Регоја, а за руску књижевност проф. др Велимир Илић и доц. др Ненад Благојевић. Морамо истаћи чињеницу да је велики број студента већ запослено и ради како у основним тако и у средњим државним и приватним школама, док две студенткиње раде на Департману у звање асистента, односно сарадника у настави: мср Емилија Јовић и Милица Ђорђевић. Завидан број студената који су студије привели крају, данас ради посао у струци, што показује и већу употребу руског језика на нашим просторима. (*електронски извор*)

Департман је активним радом на акредитацији за мастер руског језика и књижевности у Нишу, од школске 2014/2015 својим студентима омогућио упис на мастер студије. (*електронски извор*)

У прилог напретку руске катедре у Нишу иде и развој сарадње и потписивање уговора са многобројним руским универзитетским центрима. Потписан је споразум о сарадњи са Државним институтом за руски језик „А.С.Пушкин“, са Белгородским државно-технолошким универзитетом „В.Г.Шухов“, Кемеровским државним Универзитетом, и са Великотрновским универзитетом у Бугарској. Такође је потписан Споразум о сарадњи са руским центром за науку и културу „Руски дом“, 2021. године. (*електронски извор*) Успешну међународну научну и стручну сарадњу Департман је остварио и са руском државном агенцијом за сарадњу у области високог образовања „Россотрудничество“. У плану је даљи развој сарадње са европским високошколским институцијама.

Поменута сарадња допринела је развоју активности у размени студената, постдипломаца и гостујућих професора, између осталог и долазак студента из Русије на усавршавање српског језика код нас.

Последњих година нагло је порасла заинтересованост за упис на студије руског језика и књижевности, а како факултет има укупно 15 слободних места за студије руског језика, многим кандидатима преостаје да чекају наредну годину, озбиљније се припремајући за наредни уписни рок. Делатност и професионални развој присутних професора на русистичкој катедри Филозофског факултета доприноси додатној афирмацији студената, а они то знање преносе у свом непосредном окружењу. Много тога је постигнуто и урађено залагањем заједничких снага професорских кадрова, сарадњом, жељом за напретком и бољитком, те Руска катедра данас може стати у ранг оних студијских група које су постојале много година пре њеног оснивања. Захвалност томе можда дугујемо и чувеним славистичким кадровима, који су нас оставштином огромног броја научних и стручних радова задужили да то знање применимо у науци, и богато културно наслеђе у славистици оправдамо својим ангажовањем и појединачним залагањима.

Цитирана литература

Елаборат о организовању филозофског факултета, Универзитет у Нишу-Филозофски факултет, Ниш, март 1998. године.

Електронски извор, Департман за руски језик и књижевност <<https://www.filfak.ni.ac.rs/organizacija/departmani/ruski>> 15.01.2023.

Извештаји наставно-научног већа филозофског факултета у Нишу, 2000. године.

Информатор, Филозофски факултет универзитета у Нишу, април 2000. године.

LAINOVIĆ 2000 : LAINOVIĆ, Nadežda Stojanović. *Tradicija i perspektivy sopostaviteljnogo podhoda v obučenii ruskomu jazyku studentov Niškogo universiteta (Po povodu otkrytija Kafedry ruskogo jazyka)* V Mezhduнародnyj simpozium Sostojanie I perspektivy sopostoviteljnyh issledovanij ruskogo I drugih jazikov. Doklady (Belgrad - Nish), Belgrad -2000. [orig.] ЛАИНОВИЋ, Надежда Стојановић. *Традиција и перспективи сопоставителног подхода в обучении русскому языку студентов Нишского университета (По поводу открытия Кафедры русского языка)* V Международныи симпозиум Состояние и перспективы сопоставительных исследований русского и других языков. Доклады (Белград - Ниш), Белград – 2000.

LAINOVIĆ 2012 : LAINOVIĆ, Nadežda Stojanović. *Doprinos prof. Dr Bogoljuba Stankovicja razvoju nishke rusistike*. Beograd, 2012. Slavistika, XVI, стр. 46,47. [orig.] ЛАИНОВИЋ, Надежда Стојановић. *Допринос проф. др Богољуба Станковића развоју нишке русистике*, Београд, 2012, Славистика, XVI, стр. 46,47.

Монографија Четрдесет година Филозофског факултета у Нишу (1971-211), Универзитет у Нишу, 2012, стр. 145-151.

PIPER 2006 : PIPER, Predrag. Bogoljub Stanković, *Dvesta osamdeset godina ruskog jezika u srpskim školama*. Slavistika, X, стр. 77. [orig.] ПИПЕР, Предраг. Богољуб Станковић, *Двеста осамдесет година руског језика у српским школама*. Славистика, X, стр. 77.

STANKOVIĆ 2008 : STANKOVIĆ, Bogoljub. 60 godina Slavističkog društva Srbije. Slavističko društvo Srbije. Beograd, str. 100, 119, 121-123, 136. [orig.] СТАНКОВИЋ, Богољуб. *60 година Славистичког друштва Србије*. Славистичко друштво Србије. Београд, стр. 100, 119, 121-123, 136.

STANKOVIĆ 2000 : STANKOVIĆ, Bogoljub. *Izveštaj o radu Slavističkog društva Srbije u 2000. godini*. Slavistika V, str.335. [orig.] СТАНКОВИЋ, Богољуб. *Извештај о раду Славистичког друштва Србије у 2000. години*. Славистика V, стр.335.

Статут, Универзитет у Нишу- Филозофски факултет, Ниш, мај 2000. године.

Milena N. Tošić

СТАНОВЛЕНИЕ И НАЧАЛО РАБОТЫ КАФЕДРЫ РУССКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ В НИШЕ

Краткое содержание

На основе личных воспоминаний и собранных документальных материалов, в статье рассматривается становление и начало работы кафедры русского языка и литературы в Нише. Выделены вклад отдельных личностей в создание кафедры, первый учебный план, кадровый состав преподавателей, впервые преподававших на этой кафедре, количество впервые поступивших студентов и их успехи, внеучебная деятельность, сотрудничество с другими родственными кафедрами страны и мира. В конце мы выделили обоснование существования и успехов в работе кафедры.

Ключевые слова: русский язык, открытие славянского отделения в Нише, Славянское общество Сербии, учебная программа, профессора и сотрудники, студенты

Прилог 1. Прилог

ЗА СТРУЧНИ НАЗИВ: ДИПЛОМИРАНИ ФИЛОЛОГ ЗА РУСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ

РБ. Назив предмета	Семестар									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII		
1. Руски језик I	2+2	2+2								пу
2. Руски језик II			2+2	2+2						пу
3. Руски језик III					2+2	2+2				пу
4. Руски језик IV							2+2	2+2		пу
- Лекторске вежбе	0+5	0+5	0+6	0+6	0+6	0+6	0+8	0+8		к
- Вежбе преводна					0+2	0+2	0+3	0+3		к
5. Руска књижевност I	2+2	2+2								у
6. Руска књижевност II			2+2	2+2						у
7. Руска књижевност III					2+2	2+2				у
8. Руска књижевност IV							3+2	3+2		пу
9. Увод у славистику	2+0	2+0								у
10. Старословенски језик	2+2	2+2								у
11. Упоредна граматика словенских језика				2+2	2+2					у
12. Бугарски или Македонски јез.			2+2	2+2						к
13. Српски језик	2+2	2+2								пу
14. Теорија књижевности	2+1	2+1								у
15. Психологија					2+0	2+0				у
16. Педагогија					2+0	2+0				у
17. Историја руског језика					2+2	2+2				у
18. Социологија културе / Филозофија			2+0	2+0						у
19. Методика наставе руског језика							2+2	3+2		пру
20. Савремени грчки језик I	2+2	2+2								к
21. Савремени грчки језик II			2+2	2+2						пу
Укупан фонд часова:	14+16	14+16	12+16	14+16	10+14	10+14	7+17	8+17		

Легенда:

у - испит се полаже усмено

к - колоквијум

пу - испит се полаже писмено и усмено

пру - испит се полаже практично и усмено

Прилог 2. Прилог

SPISAK
STUDENATA PRVE GODINE GRUPE
SLAVISTIKA SA BALKANISTIKOM
U SKOLSKOJ 2000/2001

1. Jović Z. Sunčica budžet
2. Djordjević D. Olivera
3. Pejčić DJ. Aleksandra
4. Matijević S. Marijana
5. Bojković G. Aleksandar
6. Milosavljević Č. Tamara
7. Kumić I. Bojan
8. Lukić A. Nataša
9. Djordjević V. Radmila
10. Djordjević V. Vesna
11. Spasić IJ. Srdjan
12. Cvetković J. Ružica
13. Cvetković B. Milorad
14. Djordjević D. Predrag
15. Ilić V. Milan
16. Ivković. M. Dejan
17. Marjanović Z. Marko
18. Lekić D. Ivana
19. Grujić S. Maja
20. Kocić Z. Anka